

Snaž se pochopit, co říkám, Sofie, protože je důležité, abys mě sledovala: Ježíš se lišil od ostatních „mesiášů“ tím, jak dal jasně najevo, že není žádný vojenský ani politický rebel. Jeho úkol byl mnohem větší. Hlásal spásu a Boží odpuštění pro každého. Pak chodil mezi lidmi a říkal těm, s nimiž se setkal: „Tvé hříchy jsou ti odpuštěny.“

Odpouštět hříchy takovým způsobem bylo něco neslýchaného. Ještě horší bylo, že Boha oslovoval jako „otce“ (*abba*). V jeho době a v židovském prostředí to bylo naprosto neslýchané. Netrvalo proto dlouho a mezi učenci se proti němu zvedly protesty. Postupně začali konat přípravy k jeho umlčení.

Ještě doplním, že mnoho lidí tehdy čekalo Mesiáše, který ohněm a mečem znovu nastolí *království Boží*. Také samotný výraz *království Boží* Ježíš ve všech kázáních používal – ale v mnohem širším významu. Řekl, že *království boží* je láska k bližnímu, péče o slabé a chudé a odpuštění těm, kteří zhřešili.

Význam původního starého polovojenského výrazu se tedy podstatně posunul. Lidé čekali vojevůdce, který vyhlásí *království Boží*. A teď si přijde Ježíš v dlouhé košili a sandálech a říká, že *království Boží* – neboli nová smlouva s Bohem – znamená „miluj bližního svého jako sebe samého“. A ještě víc. On dokonce říká, že máme milovat své nepřátele. Když nás bijí, nemáme jim oplácet stejnou mincí, kdepak, máme „nastavit druhou tvář“. A máme odpouštět – ne sedmkrát, ale sedmdesátkrát.

Svým vlastním životem Ježíš dokazoval, že se nevyhýbá ani hovoru s prostitutkami, zkorumpovanými celníky či s politickými „nepřáteli lidu“. A jde ještě dál. Říká, že marnotratný syn, který promrhá otcovo dědictví, nebo podvodný penězoměnc, který zpronevěřil peníze, jsou před Bohem spravedliví, pokud se k němu obrátí a poprosí ho o odpuštění. Tak velkorosý je Bůh ve své milosti.

Ale věz, že Ježíš jde ještě dál – a to se podivíš, protože řekl, že kající hříšníci jsou v očích Boha spravedlivější – a odpuštění si tedy zaslouží víc – než „slušní občané“ bez hříchu a hany, kteří se pyšní svou bezúhonností.

Ježíš zdůrazňoval, že si nikdo Boží milost nemůže zasloužit. Sami se nemůžeme spasit. (To si mysleli i mnozí Řekové!) Když Ježíš v kázání na hoře klade přísné mravní požadavky, není to jen proto, aby ukázal Boží vůli. Chce také ukázat, že žádný člověk není před Bohem bez hříchu. Milost Boží je bez hranic, ale musíme se k Bohu obrátit s prosbou o odpuštění.

Další podrobnosti o tom, kdo byl Ježíš a z čeho jeho kázání vychá-